

„MAJITELÉ JSME MY A PODLE TOHO SE TAKY BUDEME CHOvat.“

Osmý srpen 2008 — 8. 8. 08 — měl být dnem ze všech nejšťastnějším, tedy alespoň podle čínského kalendáře, který číslovku osm považuje za symbol štěstí. Na osmý srpen 2008 bylo naplánováno slavnostní zahájení Letních olympijských her v Pekingu a někdejší olympionik Alexi Lalas je hodlal večer spolu s manželkou Anne a dvouletou dcerkou Sophií sledovat doma v Manhattan Beach. Sophie měla každým dnem porodit jejich prvního synka, zrzka po tátovi. Dokonce už mu vybrali i jméno: Henry.

Ráno Lalasovi zavolali z Leiwekeho kanceláře. Šéfsi přál, aby se spolu ve čtyři odpoledne sešli v sídle firmy AEG v centru Los Angeles. Jakmile Lalas zavěsil, přesně vytušil, co se bude dít. Byl pátek. Pakliže Lalas ve světě byznysu poznal jedno klíše, znělo následovně: Zaměstnanci se propouštějí vždycky v pátek odpoledne. „Věděl jsem, co mě čeká," vzpomínal. „Čekala mě šibenice." Několik hodin před konáním schůzky nasedl do svého modrozeleného mercedesu z roku 1994 a vydal se na cestu. Nikomu nevolal ani si nepustil hudbu. Jak se tak onoho slunečného kalifornského odpoledne proplétal centrem L.A., Hollywoodem a korejskou čtvrtí, honil se mu hlavou milión myšlenek. *Mám s sebou ke dnu stáhnout ještě někoho jiného? Mám mu povědět, co si opravdu myslím? Mám mu říct, že jsem ho před Gullitem varoval?* Lalas cítil, jak mu buší srdce. Došel k závěru, že nemá cenu plýtvat dechem. Jen si ke všemu řekne pár slov a vezme to jako chlap.

Něco před čtvrtou zaparkoval auto na parkovišti v jižní části středu města. Prošel kolem Staples Centra, patřícího AEG, kolem zábavního komplexu L.A. Live v hodnotě dvě a půl miliardy dolarů, rovněž vlastněného AEG, i okolo restaurace Palm, kde mu Leiweke roku 2003 nabídl první manažerskou funkci. I Lalas už několik zaměstnanců vyhodil - dokonce dal padáka muži, který nyní zastával post trenéra amerického národního týmu -, a ačkoli to nebylo nic příjemného, věděl, že existují možnosti, jak takovou ránu utlumit, projevit pochopení a soucit s člověkem, který tou dobou zažíval coby profesionál svůj nejhorší okamžik.

Tim Leiweke tu ránu však nijak utlumovat nehodlal.

Společnost Anschutz Entertainment Group je impériem v řádu mnoha miliard dolarů, konglomerát, jenž vlastní sportovní kluby, pořádá koncerty a v zemích celého světa staví haly a stadiony. Leiweke neustále cestoval do Londýna, Dubaje či Šanghaje, kde prosazoval stavbu či propagaci dalšího velkého projektu a s lehkostí cirkusového eskamotéra žongloval se stovkami miliónů dolarů. Přesto si Lalas v duchu říkal, že se šéf nemusí chovat, jako by pro něj vyhazov prezidenta a generálního manažera Los Angeles Galaxy byl triviální záležitostí, jelikož hned od příchodu nabyl dojmu, že je pro Leiwekeho pouze svízeli v rušném pracovním dni. Ať už je člověk začínající stážista nebo generální ředitel, pomyslel si Lalas, to, co uslyší v okamžiku, kdy dostává vyhazov, bude mít trvalý dopad. A Leiweke onoho 8. 8. 2008 řekl Lalasovi u příležitosti slavnostního ukončení jeho pětiletého angažmá ve funkci manažera AEG toto:

„Nevejdete se ani do desítky nejzávažnějších problémů, které jsem dnes řešil.“

Osmý srpen 2008 nebyl právě šťastným dnem ještě pro několik dalších lidí. Během schůzky Leiweke Lalasovi sdělil, že končí i Gullit. Nizozemec se rozhodl sám rezignovat, byť nebylo pochyb o tom, že ho k tomu Leiweke přesvědčil. Když Lalas spatřil první koncept tiskové zprávy oznamující jeho odchod, stálo v něm, že i on odstoupil ze své funkce v Galaxy dobrovolně. Takové znění se mu nelíbilo a požadoval je změnit. „Odcházím, protože to chcete vy,“ pravil. „Chci, abyste řekli, jaká je skutečnost, a ta je taková, že jste mě vyhodili, vyrazili, že jsem dostal padáka, vyberte si slůvko, jaké je vám líbo.“ Oficiální způsob vyjadřování Lalas odjakživa nesnášel, a byť pro něj bylo trpké, že ho veřejnost vnímá jako obětního beránka rozhodnutí, která nemohl ovlivnit, připadalo mu, že dostat vyhazov není žádná ostuda. Ve sportu to tak ostatně chodí v jednom kuse.

Sporným bodem do jisté míry zůstávalo, *proč* vlastně byli Gullit s Lalasem propuštěni. Důvod byl v zásadě prostý: Galaxy měli bilanci šest výher, pět remíz a osm porážek, v sedmi utkáních za sebou a bezmála dva měsíce nezvítězili a podle všeho přestali bojovat za trenéra. Leiweke však odmítal připustit, že angažování Gullita a svěřením úkolu najít kouče do rukou Terryho Byrna bylo špatným krokem. „Chyba, které jsme se dopustili, nespočívala v tom, koho jsme si zvolili ani jak jsme si ho zvolili,“ argumentoval. „Naše chyba spočívala v tom, že jsme nebyli dost prozíraví na to — a to je moje vina —, abychom dokázali následný konflikt patřičně předvídat. A to je špatné. Je Ruud dobrý trenér nebo ne? Podle mě je to dobrý člověk. Je Alexi skvělý prezident

a generální manažer? I Alexi je podle mě dobrý člověk a své vlasti i rýmu byl prospěšný všude, kde působil. Oba prokázali své schopnosti, pokud jde o pochopení dění na hřišti. To ovšem neznamená, že jsou všichni na téže vlně. A naší chybou bylo, že jsme všechny na tu stejnou vlnu nenaladili."

Leiwekemu konečně došlo, že hráči nevědí, kdo rozhoduje, a okamžik, kdy se hráči začnou víc zabírat nefunkčností mužstva než plněním vlastních úkolů na trávníku, bývá už nebezpečný. Pokud šlo o Lalasův vyhozov, argumentoval Leiweke, že mu nikdo nevyčítá Gullitova selhání (jelikož si Lalas tohoto kouče nepřivedl), ale spíše výběr hráčů v předchozích třech sezónách, to, že vyměnil veterány týmu jako Chrise Albrighta nebo Kevina Hartmanna. „Vybírali jsme dobře, pokud jde o kádr? Evidentně nikoliv," dodal Leiweke. „Naposledy jsme vyhráli zápas před dvěma měsíci. Můžeme tady sedět a probírat to, jak chceme. Taková jsou ale fakta."

Leiweke však prý Lalasovi rovněž řekl, že má jeho vyhozov ještě jeden rozměr, který dalece překračuje fotbalové mužstvo Galaxy: propuštění Lalase bylo údajně jedinou možností, jak zachránit vztah mezi AEG a 19 Entertainment, partnerství produkující v hudební branži desítky milionů dolarů ročně. Gullita si osobně vybrali lidé z 19, a pakliže se musel Gullit pakovat, pak se zkrátka chtě nechtě musel poroučet i Lalas - Nemesis Ruuda Gullita i 19 Entertainment, muž, jehož Simon Fuller vinil z Gullitovy rezignace. „Na podzim se v hale Nokia Theater a dalších sálech, které AEG vlastní, uskuteční turné soutěže *American Idol* a to je daleko důležitější než *tenhle člověk!* prohlásil Lalas a ukázal na sebe. „Tim věděl, že pokud chce vztah s Entertainment zachránit, musí mě propustit. Takže je to oko za oko. V lásce, válce a byznysu je všechno dovoleno!"

V mnoha směrech byl Lalasův názor pravdivý: Leiweke přiznával, že kvůli rozhodnutí ukázat Gullitovi dveře má s 19 Entertainment napjaté vztahy. Ale i když teorie oka za oko, tedy Lalase za Gullita, zněla zcela logicky — aspoň vzhledem k tomu, že Lalas dostal vyhozov právě 8. srpna -, nebyl důvod se domnívat, že by si Lalas svou práci udržel i po vypršení smlouvy na konci sezóny 2008. Období experimentu Beckham znamenalo pro Galaxy poměrně značný debakl a ten, kdo za vše zodpovídal, potřeboval mít nad mužstvem plnou kontrolu.

Ta sobota a neděle byla pro Galaxy odpočinkovým víkendem, což bývalo v MLS během sezóny neobvyklé. Nehrálo se žádné ligové, a dokonce ani lukrativní exhibiční utkání, jak zněl původní plán, dokud jej Gullit nezatrhnul. Lalas si tak alespoň vyklidil kancelář na stadiónu: výsledkové grafy se zelenými, žlutými a červenými sloupci, nádoby se sladkými pendrekami i kytaru s logem Galaxy. Hráči ovšem o této Leiwekeho krvavé lázni nic netušili. Když Chris Klein přijel v pondělí v půl deváté na trénink, prohlásil, že další změna

na trenérské židli - druhá během devíti měsíců - je přesně tím, co Galaxy *nepotřebují*. „Klub si musí uvědomit, že v téhle lize přináší vítězství systematická práce,“ pokračoval. „Pokud se něco pořád bourá, ničemu to neprospěje.“

Během necelé hodiny Klein zjistil, že Galaxy opět začali bourat.

Když hráči v pondělí ráno dorazili do šatny, uvítal je vzkaz na nástěnce, že se mají v 9.45 dostavit do společenské místnosti. Schůzka netrvala dlouho, ani ne pět minut. Fotbalisté se usadili, vešel Leiweke a oznámil jim, že Gullit odstoupil a Lalas byl propuštěn. Prozatímním koučem se stal Cobi Jones, proto bylo nyní právě na něm a na hráčích, aby klub dovedli do ligového play-off - hned ve čtvrtek se měli v přímém přenosu ESPN2 utkat s Chivas USA. „Už žádné výmluvy,“ sdělil Leiweke mužstvu a připomněl mu (nikoli poprvé), že finále MLS se bude hrát právě na Home Depot Centru. „Nikdo už nebude svádět vinu na kouče ani generálního manažera. Teď je to na vás.“

Bylo by přehnané tvrdit, že to pro hráče bylo překvapení. Leiweke už jim koneckonců nedávno dal dvoutýdenní ultimátum. A i když někteří z nich Gullitova (a vlastně i Lalasova) odchodu jen sotva želeli, styděli se za vlastní výkony, protože trenér obvykle nedostává vyhazov, pokud mužstvo nemá vážné potíže. Z hlediska hráče se dalo na změny nahlížet dvěma způsoby. Na jednu stranu s sebou příchod nového kouče přinášel nejistotu a nutnost náležitě se dalšímu šéfovi předvést. Na druhou stranu ale představoval příležitost zlepšit atmosféru v týmu, která byla pod Gullitem doslova toxická. Zda se tím v kabině vyřeší i nejasnosti ohledně toho pravého tahouna, zůstávalo i nadále otázkou.

Pokud šlo o Donovana, ten měl za to, že už byl nejvyšší čas, aby Leiweke nějak zakročil. Podle jeho mínění Galaxy pod Gullitem a Lalasem zkrátka nemohli uspět a teprve nyní učinil Leiweke kroky správným směrem. „Alexi je bezva chlap, ale to ještě neznamená, že se hodí pro tuhle práci,“ prohlásil Donovan den po oznámení čistky v klubu. „To mužstvo má být jakousi vlajkovou lodí MLS, jenže on byl postaven do role, v níž nevěděl, co dělá. Pak přišel nový trenér, který neznal ligu a ani o hráčích nic nevěděl. Může to snad někomu pomoci vyhrávat?“ Vzhledem k mračnu, jež se nad týmem poslední dva měsíce vznášelo, neviděl Donovan téměř nic, co by jej mohlo přesvědčit, že se ročník 2008 obrátí k lepšímu, ať už s novým koučem nebo bez něj.

Co si myslel Beckham, zůstalo pro všechny jeho spoluhráče záhadou. Měli za to, že se nejspíš do budoucna připravuje na kariéru pokerového hráče v Las Vegas, protože během schůzky s Leiwekem na sobě nedal vůbec nic znát, a navíc bylo jasné, že Beckham sám od sebe žádné týmové setkání, na kterém by nejdůležitější událost sezóny společně probrali, nesvolá. „Podle mě je mu

naprosto ukradené, kdo je trenérem nebo generálním manažerem," vyjádřil se jeden z Beckhamových kolegů, „jenom mu prostě vadí, že se nevyhrává." Možná. Ovšem Beckhamův nejlepší přítel Terry Byrne angažoval Gullita prakticky s Beckhamovým požehnáním, a už po pouhopouhých devíti měsících byl tento krok považován za omyl. To Beckhamovi radost rozhodně dělat nemohlo. „Ruud byl jejich kůň," řekl Leiweke listu *Los Angeles Times* a vyznělo to, jako by na ně ukazoval prstem, „proto pro ně Ruudova rezignace ani to, že jsme ji přijali, není zrovna důvodem k oslavě."

Greg Vanney tolik hořel zvědavostí, že Beckhama po schůzce s Leiwekem zastavil. „Co si o tom všem myslí Terry?" zeptal se ho.

„Oni už se vlastně nebaví ani s ním," odvětil Beckham. Leiweke se k Byrnovi zachoval stejně jako k Gullitovi a Lalasovi.

Skutečně tomu tak bylo. Zprávou dne totiž nebyl jen Gullitův a Lalasův odchod z Galaxy, přestože v oficiálním tiskovém prohlášení figurovala pouze jejich jména. Funkci placeného poradce klubu musel opustit i Terry Byrne. A jestliže Beckhamovi na Gullitovi ani Lalasovi nijak zvlášť nezáleželo, na nejlepším kamarádovi a osobním manažerovi bezpochyby ano. Tim Leiweke s hledáním nového trenéra nijak neotálel a na rozdíl od rozhodnutí angažovat Gullita před tři čtvrtě rokem se tentokrát 19 Entertainment ani David Beckham na jmenování kouče nijak nepodíleli. Nedlouho před čtvrtěčným utkáním s Chivas zahlédl Leiweke na chodbě před šatnou Donovanu. „Chci, abys věděl," řekl mu Leiweke, „že jsme angažovali Bruce Arenu."

Toho večera přihlížel Leiweke utkání z klubových prostor stadiónu H D C právě s Arenou, nejúspěšnějším trenérem americké historie, mužem, který ve Virginii pětkrát vyhrál univerzitní fotbalovou soutěž, dva tituly v MLS s D. C. United a s americkou reprezentací se roku 2002 probojoval na mistrovství světa až do čtvrtfinále. Bylo zřejmé, že čím dřív se Arena mužstva ujme, tím líp. Galaxy se proti Chivas trápili a díky gólu Alana Gordona v nastavení jen tak tak zachránili remízu 2:2. Byl to jejich osmý zápas bez výhry v řadě a na to, aby tuto sérii zlomili a při bilanci 6-6-8 si zajistili postup do play-off, už jim zbývalo pouze deset utkání. Beckham s Donovanem ještě ke všemu následující dva duely ze tří zmeškají kvůli reprezentačním povinnostem. Leiweke však byl neoblomný. „Galaxy se už několik let do vyřazovacích bojů neprobojovali," nechal se slyšet. „Zahodit i tuto sezónu je nepřijatelné."

Muž, který do Los Angeles Galaxy přivedl Davida Beckhama, si zhluboka povzdechl a napil se z láhve coly bez cukru. Před devatenácti měsíci Tim Leiweke předpovídal, že „David Beckham bude mít na fotbal v Americe vět-

ší vliv než jakýkoli jiný sportovec na sport v globálním měřítku". Podobně smělymi tvrzeními už se Leiweke neoháněl. S rukama sepjatýma za hlavou se v sídle AEG v centru Los Angeles opřel o opěradlo pohovky a jednu nohu si položil na stolek před sebou. Pitvat se v neúspěšné volbě trenéra, nemluvě už o prudce chřadnoucím experimentu Beckham, pro něj nebyla představa ideálně stráveného volného času.

„Trápí mě, když se nám nedaří," posteskl si Leiweke a znovu se napil. „Trápí mě, když nedokážeme dostát potenciálu. Trápí mě, když zažíváme podobné potíže. Utěšuje mě jedině to, že vůbec poprvé děle než po roce můžu při pomýšlení na Galaxy lépe spát. Jsem totiž stoprocentně přesvědčený, že pokud existuje člověk, který dokáže vytvořit správné prostředí k tomu, aby David uspěl, tak je to Bruce. To není nic proti Ruudovi ani Frankovi nebo komukoli jinému. Prostě si jenom myslím, že pro jedinečnou situaci, v níž se nacházíme, je právě Bruce nejvhodnějším kandidátem.“

Už podruhé v řadě představovala Leiwekeho trenérská volba snahu napravit selhání předchozího režimu. V osobě Ruuda Gullita si Leiweke vybral kouče se slavným jménem a tím typem dominantní osobnosti, kterou Frank Yallop postrádal. V osobě Bruce Areny si Leiweke zvolil trenéra, který znal všechny fotbalisty v lize i složitá pravidla MLS, jako jsou platový strop, omezení kádru či další speciality - jinými slovy všechny detaily, které se Gullit téměř ani nenamáhal poznat. A co víc: jmenováním Areny hlavním koučem a zároveň generálním manažerem Leiweke rozptýlil veškeré pochyby o tom, kdo Galaxy vede. Musel kvůli tomu rozmetat celou nefunkční řídicí strukturu klubu, do níž patřili Gullit, Lalas a v neposlední řadě i Terry Byrne. „Terry je fajn chlap, jeho názoru si vážím a mám ho moc rád," vysvětloval Leiweke, „ovšem koučem a generálním manažerem je Bruce, čímž jsme uřáli veškeré spekulace či případné konflikty, které by mohly pramenit z rozdílnosti názorů. V současné chvíli nemáme v klubu žádné názorové neshody ohledně toho, kam má tento tým směřovat.“

Sdělení, které Leiweke vysílal společnosti 19 Entertainment, se dalo tlumočit prostě: *Dostali jste šanci, ale zpackali jste to. Teď si svoje mužstvo zase přebírám já.* Čím déle Leiweke hovořil, tím více odkrýval nejen skutečnost, že si za rozhodnutím svěřit Galaxy do rukou 19 Entertainment stojí, ale i první známky rozladění z Davida Beckhama - fotbalisty, k němuž se vždy choval s takovou podřízeností, až si člověk říkal, jestli si Leiweke nemyslí, že snad Beckham dokáže chodit po vodě. „Je mi naprosto jasné, že se někdo domnívá, že díky Davidovi dosud řídili tým lidé z 19 Entertainment," zvýšil Leiweke hlas. „David však o změnách na trenérském postu vůbec nevěděl. O příchodu nového kouče nic netušil. S Davidem jsem o tom vůbec nemluvil.“

Ani s Terryem. A nemluvil jsem ani se Simonem Fullerem. Tohle bylo čistě naše rozhodnutí. Kdyby měli takové kompetence, jak si možná někdo myslí, tak jak bychom k něčemu takovému mohli přistoupit?"

Leiweke už se na pohovce začal ošívát, seděl v předklonu a při řeči ťukal do stolku. I v obličejí pozvolna rudnul. Ani jedinkrát se však nepokusil povolit si černobíle pruhovanou kravatu uvázanou kolem naškrobeného bílého límečku. Experiment Beckham byl koneckonců jeho nápad a on se nerad ocital v rozpacích. Bylo lhostejné, zda Simona Fullera či kohokoli z 19 Entertainment odchod Ruuda Gullita a Terryho Byrna rozeznil či urazil. Tim Leiweke musel jednat. Jejich přínos už nebyl potřebný ani žádoucí. „David a jeho lidé vám nejspíš řeknou, že mé volbě Bruce Areny příliš naklonění nejsou," pokračoval Leiweke. „Neptal jsem se jich. Ale jestli tušili, že budeme muset něco udělat, že Ruud nakonec podá rezignaci a vrátí se do Evropy a že ani Alexi už nebude pokračovat? Ano. Jestli to pro ně byl dobrý den? Ne. Jestli jsou s mým rozhodnutím spokojeni? Ne. Se Simonem Fullerem nás pojí silný osobní vztah. S Terryem Byrnem jsme byli přátelé. A myslím, že jimi jsme pořád, ale že bych si u nich coby zástupce majitele týmu těmi posledními rozhodnutími získal popularitu, to rozhodně ne. Přesto jsem za Davidem nešel, abych se ho ptal na jeho názor. To Davidovi nepřisluší."

Pokud šlo o téma Beckham, nasadil zde Leiweke zcela nový tón a nečekaně obrátil o sto osmdesát stupňů. Tytam byly doby, kdy prohlašoval: „Když mluvil David nebo jeho lidé, tak jsme jim prostě naslouchali." Popravdě řečeno nyní Leiweke hovořil jako zhrzený milenec, který bagatelizuje i dobré chvíle, které ve vztahu zažil. Na otázku, do jaké míry hodnota Galaxy jakožto klubu stojí na Beckhamovi, překvapivě odpověděl: „Do určité ano, ale ne zase do takové, jak se někteří domnívají... David nám pomohl, není však hlavní hnací silou hodnoty našeho týmu." A když měl vyjádřit názor na Beckhamovy výkony v dresu Galaxy v sezóně 2008, odmítl je Leiweke hodnotit. „To mi nepřisluší," namítl. „Na to se zeptejte Bruce. Když vám odpovím jako fanoušek, myslí si lidé, že prezentuju názor vlastníka." Netřeba dodávat, že by to sotva připomínalo nadšená slova chvály.

Nejvíce na Leiwekeho vyjádřeních záleželo toto: Leiweke si velice dobře uvědomoval, že je v Galaxy jediným člověkem, jehož názory Beckhama zajímají. Pakliže by vztah mezi Beckhamem a Leiwekem ochabl, Beckhama už by v Galaxy nic nedrželo, pouze smlouva, z níž by ho nějaký evropský klub za patřičnou cenu vykoupil, pokud by se fotbalista rozhodl MLS opustit. O zájemce by určitě nouzi neměl. Neodmítl snad Beckham samotný AC Milán jen proto, aby mohl přestoupit do Galaxy? Nenapadlo někdy Leiwekeho, že by se Beckham mohl jednoho dne probudit a usoudit, že je experiment

Beckham neúspěšný? Nepřemýšlel nad tím, že by se Beckham možná chtěl vrátit do Evropy? Leiweke si znovu usrl coly bez cukru. „Ptáte se, jestli mě netrápí, že se třeba David jednoho dne probudí a zjistí, že už ho to nebaví?“ zeptal se. „Trápí. A hodně.“

Zároveň chtěl ovšem Leiweke zdůraznit, že v klubu nerozhoduje Beckham, nýbrž on. Až příliš mnoho lidí se domnívalo, že Leiweke Beckhamovi a jeho poradcům předal klíče od Galaxy, proto bylo načase vše uvést na pravou míru. „Funguje experiment jménem David Beckham? Myslím, že opravdu důležitý pro nás bude příští rok,“ pokračoval. „Opravdu důležitý. Protože pokud zažijeme i třetí sezónu podobnou těm prvním dvěma, nabízí se zásadnější otázka: Jestlipak i David přemítá, zda se třeba Tim jednoho dne neprobudí a neřekne si, že takhle už to prostě dál nejde? No a jelikož jsme majitelé, asi bylo potřeba, abychom se podle toho i zachovali. Nyní už se tak chováme, a pokud jsem se tady dopustil nějaké chyby, tak zřejmě té, že jsem na to zapomněl. Ale od nyníška už na to budeme pamatovat. *Majitelé jsme my a podle toho se taky budeme chovat.*“

Ve dnech a týdnech po onom masakru z 8. 8. 2008 začaly všechny strany podílející se na experimentu Beckham hrát velmi živou (a zábavnou) hru spochívající v tom, kdo na koho svalí vinu. A jelikož herců účinkovalo povíce-ro a nikdo se vlastně nikdy přesně nedozvěděl, kdo třímal pravomoci, nikdo také přirozeně nechtěl přijmout za ono fiasko plnou zodpovědnost. Bylo daleko jednodušší ukazovat prstem na druhé a přesně to se i dělo. Ovšem dát si práci a oddělit fakta od fikce za to úsilí (a svým způsobem i zábavu) stálo. Kdo tedy v této hře zvítězil? Kdo prohrál? Byl snad viníkem...

Alexi Lalas? Zatímco si ve svém domě v Manhattan Beach lízal rány z boje a vstával uprostřed noci, aby se postaral o plačícího novorozeného synka, pustil se do bilancování dvouapůlletého období ve funkci prezidenta a generálního manažera Galaxy. „Chtěl bych, aby lidé pochopili, že dění v zákulisí bylo daleko složitější, ale zároveň nechci kňourat a stýskat si, jak se mnou zametli,“ sdělil. „Dostalo se mi úžasné příležitosti a já to do jisté míry zpackal.“ Pouze tedy do určité míry, domníval se. Poté, co Galaxy ovládli lidé z 19 Entertainment a angažovali jako kouče Gullita, Lalas prohlašoval, že devadesát procent své energie věnuje obchodním záležitostem klubu. S oblibou hovořil o finančních úspěších Galaxy, jež byly nezpochybnitelné, a nejvíce ho mrzelo (tedy kromě toho, že nepodal rezignaci, když v listopadu 2007 přišel o většinu

kompetencí), že ani on, ani Tim Leiweke nikdy veřejně nevymezili jeho oslabenou roli v Galaxy roku 2008. „Díky minulosti a jménu mě neustále spojují s fotbalem," dodal Lalas, „jenže já se z valné části věnoval především byznysu."

Jelikož měla veřejnost od počátku za to, že Gullita přivedl právě Lalas — byť od toho kroku Leiwekeho s Terryem Byrnem naopak odrazil —, padl na Lalase až příliš velký podíl viny za debakl Galaxy v sezóně 2008. V letech 2006 a 2007 však klub skutečně řídil — v té době rozmetal kádr mužstva a zodpovídal i za špatné hráčské výměny, nekvalitní posily a potíže s platovým stropem, jež nabyly až epických rozměrů. „Příkladem špatné práce s kádrem a platovým stropem by byli New York Knicks v NBA," prohlásil Bruce Arena a nepřímou tak Lalase porovnával s Isiahem Thomasem. „Neříkám, že jsme na tom jako New York Knicks, ale rozhodně k nim nemáme daleko." Dále zde panovalo napětí mezi Lalasem na jedné straně a Gullitem a 19 Entertainment na straně druhé. Dalo se s jistotou tvrdit, že David Beckham ani Simon Fuller na Vánoce 2008 Lalasovi přání nepošlou. „Entertainment mě vnímá tak, že jsem proti Ruudovi stál od samého počátku a tím se podílel na jeho pádu," dodával Lalas. „Skutečnost je ovšem taková, že měl Ruud díky Galaxy a nakonec i díky mně veškeré předpoklady k úspěchu. Dělalí jsme pro něj, co jsme mohli. Dokonce jsme kvůli tomuto trenérovi změnili i obchodní filozofii." To sice možná ano, jenže to, co Lalas vnímal jako ochranu Galaxy — dohled nad tréninky, stížnosti předávané Leiwekemu, kritika Gullita v médiích —, působilo spíše dojmem, že proti Gullitovi kuje pikle, bez ohledu na všechny Nizozemcovy nedostatky.

Vše lze shrnout následovně: Lalas měl tříletou smlouvu, ale ani jednou za tyto tři roky se Galaxy neprobojovali do play-off.

Ruud Gullit? Den po oznámení své „rezignace" Gullit krátce pohovořil k fotbalistům Galaxy, poděkoval jim a nepřímou si postěžoval, že se mu od vedení nedostalo patřičné podpory. S novináři píšícími o situaci v týmu po jeho odchodu si nepromluvil, ale dva měsíce nato se na H D C vrátil v rámci reklamní kampaně pro jistou automobilku. „Pravidla a všechno ostatní se zde velice liší od poměrů v Evropě," svěřil se agentuře Reuters a vinu za své problémy tak svalil na strukturu MLS. „Všechno, co se zdá logické, tady dělají úplně jinak." Za devět měsíců strávených v Galaxy se Gullit podobně jako všichni předchozí zahraniční trenéři slavného jména nedokázal s prostředím v MLS sžít, až na

to, že vydělával mnohem víc než kterýkoli z nich. Gullit se nenamáhal osvojovat si to, co bylo třeba, a když význam tohoto přístupu konečně pochopil, bylo pozdě. Navíc ztratil přízeň hráčů, což Franka Yallopa před ním nikdy nepotkalo. Gullitovy problémy s hráči i se strukturou ligy se ovšem daly předvídat (a také se tak stalo) už v okamžiku, kdy mužstvo přebíral. Lze mu tedy skutečně přičítat vinu za nedomyšlené rozhodnutí klubu jej angažovat?

Terry Byrne a 19 Entertainment? Těžko říct, co si nejlepší kamarád a osobní manažer Davida Beckhama o své zkušenosti s pozicí placeného poradce v Galaxy myslel, protože Byrne odmítal veškeré žádosti o rozhovor předtím i poté, co mu Leiweke oznámil, že už jeho služby nadále nepotřebuje. Zdroje z Beckhamovy strany však prohlašovaly, že Leiweke zaprvé vložil na Byrnova bedra příliš velké břímě, když ho požádal, aby mu našel trenéra pro ligu, kterou neznal, zadruhé odvolal Gullita příliš brzo a zatřetí sváděl v médiích na 19 Entertainment vinu za to, že to pod Gullitem nefunguje. A jak dodávaly, Gullit figuroval až na samém konci Byrnova seznamu doporučených kandidátů a Galaxy by se vedlo daleko lépe, kdyby klub rozbil prasátko a angažoval třeba Josého Mourinha nebo Fabia Capella. Vposledku je to právě Leiweke, tvrdily, kdo by měl zodpovídat za výslednou podobu klíčových rozhodnutí klubu, a bylo chybou Galaxy (především Lalase), že nevybudovali lepší mužstvo, které mohlo být Beckhamovi po jeho příchodu oporou.

Popravdě řečeno bylo zcela vyloučeno, aby Mourinho nebo Capello takové angažmá přijali, a přestože Lalas nesl na celé situaci skutečně velký podíl viny, bylo od 19 Entertainment pokrytecké prohlašovat, že tým poškodil právě on, když nejdůležitější krok pro ročník 2008 (nalezení nového trenéra) měl ve svých rukou Byrne, a přesto jej naprosto pokazil. Navíc se Byrne nikdy z výkonu své placené funkce v Galaxy nezodpovídal, protože ani klub, ani 19 o ní nikdy veřejně nehovořily. Přisvojit si pravomoci bez jakékoli zodpovědnosti chce velikou dávkou nestydatosti, jenže firma 19 Entertainment, patřící Simonu Fullerovi, proměnila zákulisní mocenské hrátky doslova v umělecký směr. „To, že se do takové míry podíleli na fungování klubu, je ostuda,“ nebral si servítky Lalas. „V zásadě jim to nevyčítám, protože když někomu podáte prst, utrhne vám celou ruku. Jejich úkolem je získat co možná největší kompetence a my jim je dali. Což je zklamání, na němž do jisté míry rovněž nesu vinu.“

David Beckham? Beckhamovo hodnocení bylo stále na vážkách, jelikož sezóna dosud neskončila a kapitán Galaxy na nikoho prstem neukázal, alespoň ne veřejně. (Navíc to za něj dělali poradci.) Nakolik se však ocitli Galaxy v kritické situaci Beckhamovou vinou? Jako mužstvo měli Galaxy mnoho nedostatků už před Beckhamovým příchodem i po něm, ovšem převzetí moci lidmi z 19 Entertainment přineslo nezdar a tito lidé pracovali pro Beckhama. Na trávníku hrál Beckham skvěle v prvních čtyřiceti procentech ligového ročníku, ovšem s prudkým pádem klubu šly dramaticky dolů i jeho výkony. A jak se stalo pravidlem ve všech jeho týmech - Manchesteru United, Realu Madrid, anglické reprezentaci - nebyl ani v Galaxy nejlepším hráčem.

„On ať je kapitánem, hvězdou buď ty,“ řekl v roce 2007 Lolas Donovanovi. A Donovan se podle toho zařídil. Stále byl nejlepším střelcem ligy a doufal, že se z Beckhama stane dobrý kapitán. Ale stejně jako ostatní fotbalisty Galaxy i jeho zaskočilo, jak se Beckham ze své vůdčí role během šňůry mužstva bez vítězství vyvlékl a ani jedinkrát nesvolal týmovou poradou, natož aby ostatním objasnil úlohu Terryho Byrna v Galaxy. „Upřímně řečeno je to pro mě zklamání, protože člověk chce vidět alespoň nějakou snahu, zájem,“ posteskl si Donovan. „Ne že by mu všechno bylo jedno, ale je to těžké, když to ostatním nedává dennodenně najevo.“ Donovan tvrdil, že celou dobu uvažoval, že by schůzku svolal sám, toto však prý byl Beckhamův úkol jakožto kapitána a navíc měl za to, že tři čtvrtiny hráčů — nováčci, cizinci i veteráni, kteří neměli chuť mu naslouchat - by beztak nestrávily, co by jim řekl.

Donovan rozhodně nebyl jediný, kdo si lámal hlavu nad tím, proč kapitán Galaxy neplní své úlohy. Pohled fotbalistů Galaxy na Beckhama se dal shrnout slovy: *dobry spoluhrač, špatny kapitán*. „Hráčům prostě připadá, že není až takovým vůdčím tahounem, za jakého se možná prohlašuje,“ poznamenal Greg Vanney. „Rada z nás má pocit, že by mohl udělat víc.“

Tim Leiweke? Dalo se s jistotou konstatovat, že ocenění časopisu *Sports Business Journal* pro amerického sportovního funkcionáře roku podruhé za sebou nezíská. Podle toho, kdy jste s ním mluvili, vám mohlo připadat, že Leiweke hovoří kajícně a přiznává za problémy Galaxy podíl zodpovědnosti, anebo že neaktivněji ze všech ukazuje prstem na ostatní. „Dopustili jsme se chyb,“ řekl jedním dechem,

„a jistou útěchou nám může být aspoň to, že si to umíme přiznat, a tak všechno napravíme.“ Pak však dalším dechem hodil Leiweke vinu na fotbalisty Galaxy („Dvaadvacet hráčů bohužel vyhodit nelze.“), na Alexiho Lalase („Pokud se podíváte na naši přestupovou politiku, můžete něco vyčítat AEG?“), na Ruuda Gullita („V Ruudově případě zažíval náročný přechod on i my.“), na 19 Entertainment za to, že vůbec Gullita doporučili („Jestli na tom měli nějaký podíl? Ano, stoprocentně, měli na tom velký podíl.“), i na omezující pravidla MLS a platový strop („Jestli jsme trestáni za to, že jsme se v Davidově případě rozhodli zariskovat? Podle mě ano.“).

V jistém smyslu bylo těžké Leiwekeho kritizovat. Chtěl z MLS vybudovat jednu z nejlepších lig světa a víc než kterýkoli jiný majitel byl ochotný do toho také investovat. Kdyby si Leiweke prosadil svou, nacházel by se platový strop v MLS podstatně výš, hvězdný lesk by byl mnohem blyštivější a fotbal by měl všeobecně daleko vyšší úroveň. Byl to snílek, který neváhal přispěchat s tvrzením, že USA jednou vyhrají mistrovství světa. Pokud byl člověk americkým fotbalovým fanouškem, byly to pro něj důvody k obdivu, ne k ostouzení. Leiweke byl ale zároveň příliš svěhlavý, než aby připustil, že v rámci struktury MLS nelze vybudovat globální velkoklub a že přiblížit se špičkové evropské kopané v lize omezené přísným platovým stropem zatím zkrátka není možné.

Pokud šlo o zákulisní boje uvnitř Galaxy, byl to právě Leiweke, kdo vytvořil dysfunkční řídicí strukturu, jejíž vinou pak hráči ani funkcionáři netušili, kdo vlastně klub vede. A opět to byl Leiweke, kdo navzdory obeznámenosti s nevalnými výsledky slavných zahraničních trenérů v MLS svěřil do rukou Davida Beckhama a Terryho Byrna úkol najít slavného evropského trenéra.

Konečně se zdálo, že přinejmenším v jednom směru se Leiweke poučil. Angažoval Bruce Arenu. Preference Davida Beckhama už nebral v potaz a vložil důvěru do Američana.